

LOM-congres

Handhaven met smaak

De tweejaarlijkse congressen van het Landelijk Overleg Milieuhandhaving (LOM) zijn uitgegroeid tot ware evenementen. Dit jaar kwam daar nog eens een spannende locatie bij, Van Nelle Ontwerpfabriek in Rotterdam, hét schoolvoorbeeld van het Nieuwe Bouwen (ca. 1915-1966). Negenhonderd deelnemers kwamen af op het overweldigende aanbod van tientallen workshops en inloopsessies. Biologische catering, Bekende Nederlanders, een uitbundige huldiging van de Handhaver van het Jaar en het Talent van het Jaar, en een optreden van een levende drumlegende.

Het congres 'Handhaven met een ster' vond plaats op de dag nadat het NOS-Journaal berichtte over overschrijding van de dioxinenorm bij een fosforproducerende fabriek in Zeeland. Een brief van de VROM-Inspectie maande het provinciebestuur tot actie. Op het Journaal zei de directeur van de fabriek tot 2015 nodig te hebben voor de gewenste technische aanpassingen. Commissaris van de Koningin Carla Peijs keek zorgelijk de camera in en zei dat er veel werkgelegenheid in het geding is. Dagvoorzitter op het congres Maria Henneman, oud-Journaal verslaggever, vroeg als opwarmertje wat de zaal vol handhavers hiervan vond. 'Sluiten!' klonk het direct. De toon was gezet. Handhavend Nederland heeft genoeg van praten. Het is tijd voor actie.

Koken met een ster

Dit keer geen bewindslieden die, zoals in 2008, hun licht lieten schijnen op de toekomst van de handhaving. Wel een grote tafel op het podium met wisselende gasten, kritisch ondervraagd door Henneman. Tv-kok en Bekende Nederlander Herman den Blijker was ingehuurd als sidekick. De eigenaar van een aantal horecaondernemingen weet hoe het

voelt als inspecteurs zijn bedrijf aan doen. Hij deelt die ervaring zelfs met Henneman. Zij vertelde eigenaar te zijn van een paardenhouderij. Een toezichthouder van het waterschap kwam langs voor controle van de mestopslag. Deze bleek niet de boeman die ze blijkbaar verwachtte, maar iemand die een compliment gaf voor haar bedrijfsvoering. Een toezichthouder met oog voor wat zij doet, het had Henneman aangenaam verrast. Vast niet toevallig was ook Jan van den Heuvel, directeur van DCMR

milieudienst Rijnmond, een van de tafelgasten. Van den Heuvel werd geconfronteerd met de ergernissen van Rotterdammer Den Blijker: „U moet ik even spreken!“. Dat een tiental controleurs, van wie sommigen in uniform, zijn zaak binnenvielen, precies op het tijdstip dat deze vol zit met gasten, is niet leuk voor de reputatie. Maar goed, de kans is gering dat ze op een ander tijdstip eventuele illegale bordenwassers aantreffen. Minder te spreken was hij over het uitblijven van een oplossing voor de stalling van zijn bedrijfsafval. De containers staan buiten, in het zicht van zijn gasten. In zijn ogen een gevolg van bureaucratische romplomp en naar elkaar verwijzen van instanties. De door hem gewenste opslagruimte blijkt heel lastig te realiseren. Hij moet dan weer hier, dan weer daar zijn voor vergunningen en aanpas-

De winnaars gehuldigd. Meryiam Twisk, Handhaver van het Jaar en Mark Hopman, Talent van het Jaar.

>>

Foto boven: Wim Schreuders (links), inspecteur-generaal van de nieuwe Voedsel- en Waren Autoriteit, vraagt Mark Hopman om een eerste reactie met zijn verkiezing tot Talent van het Jaar.

Foto onder: Wim Schreuders (links), inspecteur-generaal van de nieuwe Voedsel- en Waren Autoriteit, feliciteert Meryam Twisk (DCMR Milieudienst Rijnmond), Handhaver van het Jaar.

singen. Een tweede obstakel in een probleemloze bedrijfsvoering zijn de prestigieuze hoogbouw flats die naast zijn restaurant worden opgetrokken. Woningen dicht op horeca, dat kan niet goed gaan. Volgens Den Blijker weet één mevrouw de klachttelefoon goed te vinden. Na geluidmetingen bleek de kostenpost van de oplossing een goede 45.000 euro te bedragen. Van snedige tafelheer veranderde hij in een gewone ondernemer die op de financiën moet letten. „We praten al zolang, wanneer gebeurt er nou eens wat”, roept hij ergens tijdens het gesprek. Luid applaus vanuit de zaal. Gespreksleider Henneman daagde Van den Heuvel ter plekke uit ‘even mee te denken’ met ondernemer Den Blijker. Dat is immers wat van de moderne handhaver wordt verlangd. Van den Heuvel deed nog een poging een individueel probleem algemener te maken met een uitleg over verdichting in de stad waardoor bewoners en bedrijfsleven steeds dichterbij elkaar komen. Bewoners ‘moeten wat kunnen hebben’. Maar na wat aandringen van Den Blijker verzekerde Van den Heuvel ‘vanmiddag direct het dossier te bekijken’.

Iglo's en inloopsessies

In de enorme voormalige productiehallen van het Van Nelle-gebouw waren her en der ‘iglo’s’ opgezet, witte ronde tenten waar workshops en inloopsessies werden gehouden. In een ander deel van het gebouw, de Koffiefabriek, spraken Harry Paul, inspecteur-generaal van de VROM-Inspectie en Albert van Wijk hoofdofficier van het Functioneel Parket, over integrale ketenaanpak nu en in de toekomst. Met asbest als voorbeeld en de vele schakels tussen beleid en uitvoering en tussen overheidslagen, kwam de discussie al gauw uit bij de voortgang van de regionale uitvoeringsdiensten. Minder bestuurlijke lagen en daardoor minder versnippering vergroten de kans op een

effectievere aanpak van het asbestprobleem. Van Wijk pleitte daarom zelfs voor slechts acht uitvoeringsdiensten in het land.

Medewerkers van twee kleinere gemeenten schrokken niet terug voor ongezouten commentaar op de RUD's. Meer afstand tussen bestuur en ambtelijke medewerkers, dat is zeker wenselijk. Maar de een ziet de RUD's toch vooral als een poging van ‘Den Haag’ de leuke dingen zelf te gaan doen. De ander voorziet grote problemen voor gemeentelijke toezichthouders die de opschaling niet zouden aan kunnen, zo gewend zijn zij aan de gang van zaken in de eigen gemeenten. Tussen de middag even op de fiets naar huis is er niet meer bij.

Paul benadrukte nogmaals het belang van afstand tussen bestuur en uitvoering. Eenmaal opgenomen in een samenwerkingsverband neemt de kwaliteit van de gemeentelijke handhaving toe, ook omdat de ene gemeente niet wil onder doen voor de andere. „In de praktijk zien we vaak, dat provincies en gemeenten aspecten als werkgelegenheid zwaar laten meewegen in hun handhavingspraktijk. Door de uitvoering van de handhaving meer op afstand te zetten, vindt er beter afweging van belangen plaats”, aldus Paul.

Handhavers met een ster

Voor de derde keer werd de verkiezing van de Handhaver van het Jaar en het Talent van het Jaar gehouden. Terugkerend element tijdens de huldiging zijn de donkerblauwe jassen die de kandidaten op het podium direct moeten aandoen. Gezeten op hoge stoelen, frontaal richting zaal, gehuld in de jassen en onder de spotlights, zagen de kandidaten er met de minuut warmer uit. Ceremoniemeester Wim Schreuders, inspecteur-generaal van de nieuwe Voedsel- en Waren Autoriteit (nVWA), bekende last van zenuwen te hebben. Met moeite kreeg hij de enveloppen

met juryrapporten open.

Talent van het Jaar is Mark Hopman. Na zijn opleiding Milieu en Veiligheid heeft hij nog maar net een baan in de gemeente Wervershoof. En ook nog maar net is hij begonnen met een vervolgopleiding Associate Degree Integrale handhaving omgevingsrecht aan Hogeschool Van Hall Larenstein. Al tijdens het intakegesprek voor die opleiding werd hij gepolst voor de inzending als Talent. Hopman kon het middagdeel van het congres niet meemaken. Hij moest voor zijn opleiding naar Drenthe, naar de velddag groene handhaving.

Duizenden sterretjes van zilverkleurig papier dwarrelden op exact het juiste moment neer op het hoofd van Meryam Twisk, de Handhaver van het Jaar 2010. Twisk is technisch beleidsmedewerker toezicht en handhaving bij DCMR Milieudienst Rijnmond. Zij is onder meer betrokken bij het Frontoffice Chemie Rijnmond. Onder haar leiding is in korte tijd de handhaving op een hoger niveau gebracht en zijn de toezichtlasten van het bedrijfsleven verminderd.

Drummen met een ster

‘Golden Earring’ Cesar Zuiderwijk zorgde voor totale ontlading in de zaal met een demonstratie van zijn kunnen. Uiteraard kon zijn bewerking van Radar Love niet uitblijven. Opvallend weinig moeite kostte het hem om acht djembé spelers uit het publiek te halen. Als volleerd trommelaars volgden zij zijn ritme. En ja, ook de zaal moest meedoen. Op de stoelen lagen schudeitjes klaar, kunststof eieren met een licht rammelende inhoud. Goedmoedig prees Zuiderwijk de inspanningen om zijn salsa maten bij te houden. De boodschap van deze energieke levende drumlegende: wie plezier heeft in zijn werk, houdt het lang vol.

Tekst: Nicoline Elsink